

**БІЛОЦЕРКІВСЬКА МІСЬКА РАДА
КИЇВСЬКОЇ ОБЛАСТІ
ВИКОНАВЧИЙ КОМІТЕТ
Р І Ш Е Н Н Я**

15 листопада 2018 року

м. Біла Церква

№ 700

Про надання до суду висновку про вирішення судового спору щодо визнання малолітньої дитини такою, що втратила право користування житловим приміщенням

Виконавчий комітет Білоцерківської міської ради розглянув подання служби у справах дітей Білоцерківської міської ради від 07 листопада 2018 року № 1227 «Про надання до суду висновку про вирішення судового спору щодо визнання дитини такою, що втратила право користування житловим приміщенням» та витяг з протоколу комісії з питань захисту прав дитини при виконавчому комітеті Білоцерківської міської ради від 31 жовтня 2018 року.

Встановлено, що в провадженні Білоцерківського міськрайонного суду Київської області розглядається цивільна справа № _____ за позовом _____

до _____, який діє від себе та як законний представник в інтересах малолітнього сина _____ року народження, в якій служба у справах дітей Білоцерківської міської ради залучена в якості третьої особи, про визнання особи такою, що втратила право користування житловим приміщенням.

Згідно із ст. 19 Сімейного кодексу України при розгляді судом спорів щодо визнання дитини такою, що втратила право користування житловим приміщенням, обов'язково є участь органу опіки та піклування, який подає суду письмовий висновок щодо розв'язання спору.

В ході розгляду справи встановлено, що позивачу по справі _____ року народження, який зареєстрований та проживає за адресою: _____, належить на праві приватної власності будинок за вищевказаною адресою (свідоцтво про право на спадщину, посвідчене _____ року державним нотаріусом Білоцерківської державної нотаріальної контори). Згідно з довідкою про місце проживання та склад сім'ї № 5172, виданою 27 серпня 2018 року Управлінням адміністративних послуг Білоцерківської міської ради, в квартирі № _____ даного будинку зареєстровані шість членів сім'ї, в тому числі: син позивача _____ року народження, та його малолітній син _____ року народження.

Позивач стверджує, що відповідач по справі _____ разом із його малолітнім сином _____ не проживає в будинку з часу реєстрації і не несе витрат по оплаті комунальних послуг, тому просить суд визнати їх такими, що втратили право користування даним житлом.

Відповідач по справі _____ надав до служби у справах дітей Білоцерківської міської ради заяву, в якій визнає позов і погоджується зареєструвати місце проживання сина за своїм місцем проживання або за місцем проживання матері малолітнього (заява від 11 жовтня 2018 року).

31 жовтня 2018 року дане питання розглядалося комісією з питань захисту прав дитини при виконавчому комітеті Білоцерківської міської ради у присутності матері малолітнього

. Комісією було встановлено, що малолітній проживає разом з матір'ю за адресою:

Мати повідомила, що вона заперечує проти того, щоб її син був знятий з реєстрації місця проживання за вищевказаною адресою. Дослідивши матеріали справи, заслухавши матір дитини та враховуючи вищенаведені норми чинного законодавства України, комісія дійшла до висновку, що питання визнання та його малолітнього сина . року народження,

такими, що втратили право користування за адресою:

, необхідно покласти на розсуд суду і рекомендувала службі у справах дітей міської ради готувати відповідний висновок до суду, а матір малолітнього залучити до участі у судовій справі в якості третьої особи.

Згідно із ст. 47 Конституції України встановлено, що ніхто не може бути примусово позбавлений житла інакше як на підставі закону за рішенням суду.

Відповідно до ст.ст. 317, 383, 391 Цивільного кодексу України, ст. 150 Житлового кодексу України, власник майна має право володіти, користуватися і розпоряджатися своєю власністю, вимагати усунення перешкод у здійсненні ним права користування та розпорядження майном, використовувати помешкання для власного проживання, проживання членів своєї сім'ї, інших осіб.

Водночас, чинним законодавством України передбачено захист житлових прав дитини. Зокрема, згідно із п. 7 ст. 7 Сімейного кодексу України - дитина має бути забезпечена можливістю здійснення її прав, установлених Конституцією України, Конвенцією про права дитини, іншими міжнародними договорами України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України. Частиною 1 статті 3 Конвенції про права дитини від 20 листопада 1989 року (ратифікована Україною 27 лютого 1991 року, дата набуття чинності для України 27 вересня 1991 року) визначено, що в усіх діях щодо дітей, незалежно від того, здійснюються вони державними чи приватними установами, що займаються питанням соціального забезпечення, судами, адміністративними чи законодавчими органами, першочергова увага приділяється якнайкращому забезпеченню інтересів дитини.

Згідно із ч. 2 ст. 11 Закону України «Про охорону дитинства» кожна дитина має право на проживання в сім'ї разом з батьками або в сім'ї одного з них та на піклування батьків. Статтею 18 вищевказаного Закону встановлено, що діти - члени сім'ї наймача або власника жилого приміщення мають право користуватися займаним приміщенням нарівні з власником або наймачем.

Частиною 4 ст. 29 Цивільного кодексу України визначено, що місцем проживання фізичної особи, яка не досягла десяти років, є місце проживання її батьків (усиновлювачів) або одного з них, з ким вона проживає, опікуна або місцезнаходження навчального закладу чи закладу охорони здоров'я, в якому вона проживає. Згідно із ст.ст. 6, 7 Закону України «Про свободу пересування та вільний вибір місця проживання в Україні» - у разі реєстрації місця проживання або зняття з реєстрації місця проживання особи за заявою законного представника здійснюється за згодою інших законних представників.

Згідно із абзацом 6 п.п. 6 п. 18 Правил реєстрації місця проживання та Порядку передачі органами реєстрації інформації до Єдиного державного демографічного реєстру, затвердженого постановою Кабінету міністрів України від 2 березня 2016 р. № 207 - у разі реєстрації місця проживання батьків за різними адресами місце проживання дитини, яка не досягла 14 років, реєструється разом з одним із батьків за письмовою згодою другого з батьків у присутності особи, яка приймає заяву, або на підставі засвідченої в установленому порядку письмової згоди другого з батьків.

Враховуючи вищезазначене, керуючись інтересами малолітньої дитини, відповідно до ст. 47 Конституції України, ст.ст. 29, 317, 383, 391 Цивільного кодексу України, ст. 150 Житлового кодексу України, ч.7 ст.7, ст. 19 Сімейного кодексу України, ст.ст. 8, 18 Закону України «Про охорону дитинства», ст.ст. 6,7 Закону України «Про свободу пересування та вільний вибір місця проживання в Україні», ч. 1 ст. 3 Конвенції про права дитини від 20

листопада 1989 року (ратифікована Україною 27 лютого 1991 року, дата набуття чинності для України 27 вересня 1991 року), пп. 4 п. 6 ч. 1 ст. 34 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», Порядку провадження органами опіки та піклування діяльності, пов'язаної із захистом прав дитини, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 24 вересня 2008 року № 866, абзацом 6 п.п. 6 п. 18 Правил реєстрації місця проживання та Порядку передачі органами реєстрації інформації до Єдиного державного демографічного реєстру, затвердженого постановою Кабінету міністрів України від 2 березня 2016 р. № 207 виконавчий комітет міської ради дійшов висновку:

1. Питання визнання малолітнього року народження, таким, що втратив право користування житловим приміщенням, а саме: _____, покласти на розсуд суду.

2. Контроль за виконанням рішення покласти на заступника міського голови Литвиненко К.С.

Міський голова

Г. Дикий